

ת"פ 28232/04/18 - מדינת ישראל נגד אלון בוסקילה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 28232-04-18 מדינת ישראל נ' בוסקילה
בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלון בוסקילה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חיים קולבקר

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כמצוות המחוקק אני מודיעה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק").

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 18.03.2018 בשעה 10:10 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברחוב קדושי קהיר ביבנה ברכב בבעלות אחר, שזהותו ידועה למאשימה. באותה העת נסע השוטר שניר לוי (להלן - "השוטר לוי")

במסגרת מילוי תפקידו והבחין בנאשם כשהוא נוהג ללא חגורת בטיחות וביקש ממנו לעצור את הרכב. בהמשך, כאשר ביקש השוטר לוי לרשום דוח לנאשם, אמר לו האחרון **"על הזין שלי הדו"ח, תרשום מה שאתה רוצה"** וכן **"אני מציע לך תיזהר אל תיכנס לקטנות האלו"**.

בהמשך ולבקשת השוטר לוי, הגיע למקום השוטר דורון טיירי (להלן - **"השוטר טיירי"**) המשמש כרכז תנועה, על מנת לערוך בדיקת תקינות לרכב. במהלך הבדיקה התגלו מספר ליקויים ברכב, בעקבותיהם הודיע השוטר טיירי לנאשם, כי רישיון הרכב בוטל, וכי עליו להביא את הרכב למשרד הרישוי לבדיקה לשם החזרתו לכביש, וכי הוא רשאי להעביר את הרכב למוסך לצורך ביצוע תיקונים באמצעות גרירה בלבד. בתגובה אמר הנאשם לשוטר טיירי **"תגיד למי ששלח אתכם שיבוא וימצוץ לי"**, **"אני שם זין עליכם"** וביקש מהשוטר טיירי שהות של שבוע-שבועיים לצורך תיקון הליקויים. משהוסבר לנאשם בשנית, כי עליו להעביר את הרכב למוסך בגרירה, איים על השוטר טיירי בכך שאמר לו **"שם עליך זין, מי שבא אלי אני אגיע אליו אישית ואני אגיע אליך אישית"**.

המענה לכתב האישום

2. הנאשם הכחיש, שנהג ברכב ללא חגורת בטיחות והודה שעל רקע טענת השוטר לוי, כי לא חגר חגורת בטיחות התפתח ויכוח בין השניים במהלכו אמר לשוטר **"על הזין שלי הדוח תרשום מה שאתה רוצה"**, אך הכחיש שאיים עליו.

הנאשם אישר שבהמשך האירוע הגיע בוחן תנועה, השוטר טיירי, שלאחר מציאת ליקויים ברכב, לא נעתר לבקשתו לתת לו ארכה לתיקונם והורה על ביטול רישיון הרכב וגרירתו. הנאשם הכחיש את הביטויים והאיומים שיוחסו לו כלפי השוטר טיירי.

ראיות הצדדים

3. נוכח כפירת הנאשם נשמעו ראיות הצדדים והוגשו ת/1 עד ת/4 מטעם המאשימה, וכן נ/1 עד נ/3 מטעם ההגנה.

דין והכרעה

4. כידוע, נאשם לא יורשע אלא אם אשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר.
5. האירועים בכתב האירוע נחלקים לשניים. החלק הראשון הוא הוויכוח עם השוטר לוי בעקבותיו יוחסה עבירת איומים כלפיו. החלק השני נוגע לדין ודברים עם בוחן התנועה, השוטר טיירי, והאיומים שהושמעו כלפיו. אדון בכל חלק בנפרד.
6. ייאמר כבר עכשיו, כי נתתי אמון בגרסת השוטרים שהעידו בפניי, כי הנאשם קילל ואף השמיע דברים שיש בהם להוות איומים. אלא שלאחר שמיעת העדויות ובחינת הראיות שהוגשו נותר ספק, האם האיומים שנאמרו

על ידי הנאשם, הם האיומים כנטען בכתב האישום והכל כפי שיפורט להלן. התנהלותו של הנאשם, לרבות הקללות והכעס על השוטרים לא יכולים להוות תמיכה לאיומים שלא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר באלו מילים נאמרו על ידו. לא ניתן לשלול גרסת הנאשם, כי דברים בוטים שאמר פורשו כאיומים על ידי השוטרים. הדברים בהם הודה הנאשם אינם מהווים איומים כהגדרתם בחוק.

האיומים כלפי השוטר לוי

7. אין מחלוקת, כי ביום 18.03.18, בשעה 10:10 לערך, נהג הנאשם ברכב ברחוב קדושי קהיר ביבנה והשוטר לוי ביקש משוטרים שהיו בכיוון נסיעתו של הנאשם לעכב אותו. עוד אין מחלוקת, כי בין הנאשם לשוטר לוי החל דין ודברים בנוגע לאי חגירת חגורת בטיחות, בשל הכחשת הנאשם את המיוחס לו. הנאשם אף הודה, כי אמר את המשפט **"על הזין שלי הדוח תרשום מה שאתה רוצה"**. הצדדים חלוקים בשאלה, האם הנאשם אמר לשוטר לוי את המשפט **"אני מציע לך תיזהר, אל תיכנס לקטנות"**, כמפורט בכתב האישום, ואשר מהווה איומים.

8. **השוטר שניר לוי** מסר בעדותו, כי בעת שנסע בכביש מקביל לנתיב נסיעתו של הנאשם, הבחין שזה אינו חוגר חגורת בטיחות ולכן הורה לצוות שנסע בנתיב נסיעתו של הנאשם ולפניו (השוטרים בלצר וסמיון) לעצור את הרכב. העד ביצע פניית פרסה והגיע אליהם על מנת לרשום דוח לחובת הנאשם. במהלך רישום הדוח הנאשם קילל. העד ראה שהותקנו ברכב חלונות, ולכן הזמין למקום בוחן תנועה שמצא ליקויים ברכב, ובהמשך התבקש העד על ידי הבוחן לרשום דוח תנועה נוסף לפיו הרכב נאסר לשימוש.

העד נדרש לריענון זיכרון מאוד משמעותי לצורך חזרה על האיומים שהושמעו כלפיו. בתחילת עדותו, מסר כי הנאשם קילל כפי שמפורט בדוח התנועה, וכי חגר חגורת בטיחות בעת שניגש אליו (עמ' 19, שורות 13 ו- 22). כשנתבקש לפרט, הוסיף העד, כי בעת רישום הדוח אמר לו הנאשם **"כן, שאני אמצוץ לו ושאני על הזין שלו וכל משטרת ישראל על הזין שלו"** (עמ' 19, שורה 24). היה צורך לרענן את זכרונו של העד לגבי האיומים שהושמעו כלפיו **"הנהג קילל, ולאחר רענון זכרוני בדו"ח צוין בדברי הנהג שהוא גם מאיים עלי והוא אומר לי תזהר אל תיכנס לקטנות"** (עמ' 20, שורות 10-8). לאחר עיון נוסף במזכר שרשם הוסיף העד **"... צוין כי החשוד אמר שכל מי ששלח אותי שיבוא למצוץ לו. ואני לא זוכר מה עוד הוא אמר"** (עמ' 20, שורות 14 - 15). בהמשך, לאחר שעין שוב בדוח הפעולה שרשם ציין **"זה לא רק האמירה של הקללות על הזין שלי, תרשום דו"ח תנועה, מפנה אלי משהו באופן אישי ובו הוא מתריע בפני שכדאי שאני אזהר בעקבות רישום הדו"ח..."** (עמ' 21, שורות 5 - 8). לדבריו, מדובר באירוע חריג ביחס לדוחות שרשם במשך עשר שנות שירותו במשטרה. אציין, כי גם במסגרת החקירה הנגדית העד נדרש לרענון זכרון חוזר ונשנה מספר פעמים (עמ' 25, שורות 9 ו- 32 ועמ' 26 שורות 10 ו- 13).

לדברי העד, ההחלטה לעכב את הנאשם לא הייתה קשורה באיומים עליו אלא האיומים על השוטר טיירי **"במהלך רישום הדו"ח תנועה, הטייר בוחן הודיע לי שהנאשם מעוכב ואקח אותו לתחנה בגין איומים"** (עמ' 19, שורות 14-15).

בחקירתו הנגדית, העד אישר, כי ישנה היכרות בינו לבין הנאשם (עמ' 24, שורות 23 - 24). כאשר הוטח בו שהורה לשוטרים האחרים לעצור את הרכב בשל היכרותם המוקדמת ולא בגלל שזה לא חגר חגורת בטיחות, וכי בשל החלונות הכהים לא יכול היה לראות שהנאשם אינו חגור, השיב העד שהרכב הואר על-ידי אור השמש, וכי די בכך להיווכח, כי הנאשם לא היה חגור. הוטח בעד שהוא החליט להזמין בוחן תנועה, רק בשל הוויכוח שפרץ בינו לבין הנאשם על רקע מחלוקת בעניין חגורת הבטיחות, והעד השיב שאינו זוכר את פרק הזמן שעבר מעצירת הרכב ועד להזמנת בוחן התנועה (עמ' 28, שורה 32).

אף שטען העד שמדובר באירוע חריג, הרי שהוא סיפר על האיומים רק לאחר רענון זכרון חוזר ונשנה.

9. **השוטר חניאל בלצר** סיפר כי לבקשת השוטר לוי הוא עצר את הרכב בו נהג הנאשם לנוכח חשד לאי חגירת חגורת בטיחות. העד זוכר שהנאשם היה חגור והוא אף פנה אליו ואל השוטר שהיה עמו ואמר להם "ראיתם שאני חגור", אולם אלו לא התערבו, כי הנושא היה בטיפולו של השוטר לוי.

במהלך השיחה בין הנאשם לשוטר לוי, הנאשם דיבר בצורה לא יפה ולמיטב זיכרונו אף קילל. בחקירתו הנגדית הבהיר העד **"אנחנו היינו נוכחים במקום כמאבטחים של שניר בזמן רישום הדוח ולא כרושמי הדוח. לכן, כל השיח ביניהם, הוויכוח, לא משהו שאני זוכר... ואני לא זוכר את מהות הדברים שנאמרו"** (עמ' 12, שורות 12-14 ועמ' 13, שורה 1). העד אישר שהאירוע זכור לו כיוון ש**"בודדות הפעמים שזה מגיע לפסים של איומים וקללות ממש כלפי השוטרים, ולכן האירוע הזה זכור לי טוב יותר מאירועים אחרים"** (עמ' 12, שורות 18 - 19).

העד ציין, כי שמע איומים כלפי השוטר טיירי אולם לא כלפי השוטר לוי (עמ' 13, שורות 9 - 13).

בעדותו של השוטר בלצר אין לתמוך דווקא בגרסת השוטר לוי יותר משזו תומכת בגרסת הנאשם שהודה שדיבר בשפה לא הולמת, אך הכחיש שאיים. לו היה השוטר בלצר שומע איומים, הרי שהיה מעלה את הדברים על הכתב ומעיד עליהם, כפי שעשה בנוגע לדברים שאמר הנאשם לשוטר טיירי.

10. **הנאשם** בעדותו מסר, כי לאחר שהשלים פניה ימינה לרחוב קדושי קהיר ביבנה, לפתע עצרו אותו שני שוטרים בטענה שלא חגר חגורת בטיחות, אף שהדבר אינו נכון. לדבריו השוטר לוי עצר אותו ארבע פעמים באותו החודש (עמ' 44 שורה 23). לדבריו **"אמרתי לו איך אתה יכול לראות אותי בלי חגורה? אז אמרתי לו אני אלך איתך לבית המשפט, איך אתה יכול לראות אם החלונות כהים? נוסף לזה אמרתי לו שאתה יכול לרשום כמה דוחות שאתה רוצה, אני שם ... עליך, אמרתי לו שהחלונות כהים והוא עושה לי פרנציפ, אם 2 אומרים שראו אותי עם חגורה ואחד אומר שלא והחלונות כהים.."** (עמ' 44, שורות 24 - 28. ראו גם עמ' 45 שורות 25 - 30 ועמ' 50 שורות 18 - 21). הנאשם הכחיש שאמר את המשפט המאיים שבכתב האישום והוסיף, שאם היה אומר זאת היה נעצר באותו רגע על ידי השוטר לוי ולא היו ממתנים עד אחרי הגעתו של בוחן התנועה (עמ' 46, שורות 3 - 8).

בחקירתו במשטרה (ת/1), הכחיש הנאשם שאמר את המשפט **"שניר, אתה לוקח את זה אישי מדי, אל תיכנס לפינות"** והוסיף שאמר לשוטר לוי **"למה אתה סתם מתלבש על בנאדם באופן אישי, אין לי איתו שום דבר"**

(עמ' 3, שורות 40 - 42).

11. לאחר שנתתי דעתי למכלול העדויות והראיות לעיל, שוכנעתי, כי קיים ספק סביר האם הנאשם אמר לשוטור לוי את המילים "אני מציע לך תיזהר, אל תיכנס לקטנות האלו".

עדויותיהם של השוטורים בלצר וטיירי לא מסייעות להוכחת האיומים שהושמעו כלפי השוטור לוי. משכך ניצבות זו מול זו גרסת השוטור לוי וגרסת הנאשם. לטעמי לא ניתן לבסס הרשעה בפלילים על עדותו של השוטור לוי ברמה שמעבר לכל ספק סביר לגבי האיום שהושמע כלפיו.

ראשית, השוטור לוי נדרש לרענן זכרון חוזר ונשנה על מנת לספר על האיומים כלפיו. ריענון זכרון עשוי בנסיבות מסוימות להחליש את העדות. לא נעלם מעיני, כי מדובר בשוטור שרושם דוחות רבים במסגרת עבודתו. יחד עם זאת, האירוע התרחש ביום **18.03.18**, ועדותו של העד לוי נשמעה בפניי בתוך מספר חודשים, ביום **25.12.18** כשלדבריו מדובר באירוע חריג בשגרת עבודתו ולכן צודקת ב"כ הנאשם בסיכומיה, כי זכרוננו המשמעותי של העד מתייחס לקללות שהשמיע הנאשם, אולם רק בשולי הדברים ולאחר ריענון זכרון חוזר ונשנה העלה אף את נושא האיומים. כאמור אין לעדות זו תמיכה נוספת ועל כן, אף שאני מקבלת, כי הנאשם השמיע איומים כלפי השוטור לוי באירוע, לא אוכל לקבוע מעבר לכל ספק סביר, כי המשפט הנטען בכתב האישום הוא שהושמע ולא כפי שטוען הנאשם.

שנית, בחקירת הנאשם ת/1 בשורות 40-41 הוטח בנאשם, כי הוא לחש את האיום באוזנו של השוטור לוי בעוד בכתב האישום אין זכר לכך. משמע שאם האיום לא הושמע באוזנו של השוטור לוי מצופה היה מהשוטורים האחרים, ולפחות השוטור בלצר, ששמע חלק מהדברים לשמוע אף את האיומים.

שלישית, השוטור לוי לא זכר את השלב בו איים עליו הנאשם, האם לפני רישום הדוח או בעת שישב בניידת ורשם את הדוח או בזמן אחר במהלך האירוע. אלא שבעדותו מסר השוטור לוי, כי בעת שישב בניידת לרשום את הדוח לנאשם, הנאשם הלך עם השוטור טיירי לבדיקת הרכב, כך שהאירוע עם השוטור לוי לכאורה הסתיים בשלב זה ולכן לא ברור מתי היו האיומים כלפיו.

רביעית, לא ניתן להתעלם מדברי הנאשם לפיהם לו איים על השוטור לוי כפי שנטען, הרי שלא ברור מדוע לא עיכב אותו השוטור במקום, וחלף זאת התפנה לעסוק בזימון בוחן התנועה. יתירה מכך, לא ברור מדוע נתנו לו לעזוב את המקום ולנסוע משם ברכב אחר. העובדה שהשוטור לוי לא הודיע לנאשם על עיכובו לאחר השמעת האיומים מוסיפה לתהיות העולות לגבי המילים המדויקות שהשמיע הנאשם כלפי השוטור לוי. השוטור לוי מסר, כי מדובר בשיקול דעת שלו שלא לעכב או לעצור את הנאשם לאחר האיומים כלפיו, אך לא הוברר מדוע בחר שלא לעכב או לעצור את הנאשם למשמע האיומים. הנאשם מצידו טען, כי ייתכן שהשוטורים פירשו את דבריו כאיומים, אך לא איום על אף אחד מהם בשום שלב.

חמישית, העובדה שלשוטור לוי ולנאשם היכרות קודמת על רקע עצירת הרכב בו נסע הנאשם בהזדמנויות קודמות מעידה על מערכת יחסים בעייתית, לפחות מנקודת מבטו של הנאשם ויכולה להסביר את כעסו על השוטורים ואת אופן דיבורו הבוטה והקללות. ייתכן שיש בדברים אף להעיד שהנאשם איים על השוטור לוי בשל כך, אך לא ניתן

מנתן זה לגזור, ברמה שמעבר לכל ספק סביר, כי הדברים המיוחסים לנאשם הם אלה שנאמרו על ידו.

שישית, מבלי להיכנס לסוגיית הדוח בעניין אי חגירת חגורת בטיחות, אציין, כי בהינתן השרטוט של השוטר לוי, נ/2, וזה של הנאשם, נ/3, ועדויותיהם, הרי שבין הרכב בו נהג הנאשם לניידת של השוטר בלצר עמד אוטובוס בסמוך לתחנת האוטובוס. בנסיבות אלה, לא ניתן לשלול גרסת הנאשם, כי הוא כלל לא יכול היה לדעת על הימצאות הניידת במקום, וכי הוא נהג כל העת כשהוא חגור, כפי שאף אישר השוטר בלצר שראה אותו מיד לאחר מכן.

12. אמנם שוכנעתי, כי בנסיבות שנוצרו הנאשם כעס וקילל את השוטר לוי במהלך דין ודברים בין השניים סביב רישום הדוח ואף איים. עם זאת, לא אוכל לקבוע, כי האיום המפורט בכתב האישום "**אני מציע לך תיזהר אל תיכנס לקטנות האלו**", הוא האיום שהשמיע הנאשם, וזאת ברמה הנדרשת במשפט פלילי, מעבר לכל ספק סביר, ולכן אני מורה על זיכוי של הנאשם, מחמת הספק, מעבירת האיומים כלפי השוטר לוי.

האיומים כלפי השוטר טיירי

13. אין מחלוקת כי בתום הוויכוח של הנאשם עם השוטר לוי, האחרון הזמין את בוחן התנועה, השוטר טיירי.

14. **העד חניאל בלצר** מסר, כי את רוב השיחה שבין הנאשם לבין השוטר טיירי כלל אינו זוכר, עם זאת לאחר ריענון זכרון העד מסר, כי שמע את הנאשם אומר לטיירי "**... שאם הוא רוצה לפתור דברים הוא לא פותר אותם בבית משפט**" (עמ' 9, שורות 9-10) וכן "**שאם היה רוצה לטפל בו הוא היה עושה זאת באופן אישי ולא דרך בית משפט**" (עמ' 9, שורות 16-17) וזאת בתגובה לדברי השוטר טיירי, שהנאשם יכול להגיש ערר על החלטתו.

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי שמע חלקים מהשיחה, וכי את רוב השיחה אינו זוכר. העד לא ידע למסור מדוע קיים שוני בטיב האיומים כפי שמפורט בדוח הפעולה שלו לעומת דוח הפעולה של השוטר טיירי.

בדוח הפעולה של העד מיום 18.03.18 (נ/1) נרשם, כי לאחר ההחלטה על הורדת הרכב מהכביש "**... במהלך רישום דו"ח נוסף שמעתי את החשוד פונה לבוחן טיירי ואומר לו שהוא יכול להוריד גם את הזין שלו מהכביש**". דורון הודיע שאם הנהג יש ספקות הוא יכול לפנות לבית משפט, **הנהג ענה לו שאם הוא היה רוצה לטפל בדורון הוא היה מטפל בו באופן אישי ולא דרך בית המשפט**" (טעויות הקלדה במקור, ההדגשות אינן במקור - אס"ח).

אמנם העד שמע איומים של הנאשם על השוטר טיירי, אך כתב האישום מבוסס על גרסת השוטר טיירי שייחס לנאשם נוסח איומים שונה באופן מהותי, כך שהעד לא העיד על אותם איומים שבכתב האישום. לעד אין הסבר לפער בין האיומים שהעד שמע מפי הנאשם לאלה שהשוטר טיירי העיד עליהם.

15. **השוטר לוי**, לא שמע את האיומים שהשמיע הנאשם כלפי השוטר טיירי (עמ' 31, שורות 22 - 23).

על השיח בין הנאשם לשוטר טיירי לאחר ההחלטה להוריד את הרכב מהכביש סיפר "**אני זוכר שהוא צעק עליו,**

גם קילל, לא זוכר מה עוד הוא אמר באותו מועד. מרענון זכרוני במזכר כשהייתי בניידת, רושם את דוח התנועה, דורון ניגש אלי עם הנאשם ואמר לי שהוא מעוכב" (עמ' 20, שורות 27 - 28). לדבריו, הדברים נאמרו בטון מאיים (עמ' 20, שורה 29 - 30).

במסגרת חקירתו הנגדית, לאחר עיון בדוח התנועה, נזכר העד לפתע בהשתלשלות עניינים שונה מרגע הגעתו של השוטר טיירי "בעקבות התנהגותו של הנאשם, שבעצם הוא נכנס לתוך רכבו במהלך הטיפול באירוע ונסע מהמקום, נאלצתי לכרוז לו שיעצור בצד, זאת אומרת שהיה ככל הנראה הפסקות ברישום הדוח בעקבות התנהגותו והקללות שהוא מקלל נכנסתי לניידת. ניתן להבין שבכל ההתנהלות באירוע לא היה תחת הפלורסנט ולא היה בצורה נעימה עם הפרעות בדרך שאני נאלץ לכרוז, הוא נכנס לרכב, חוזר למקום ויש צעקות. לא זוכר את השלב שדורון הגיע למקום.. צוין [בדוח] שנכנסתי לניידת לרשום את הדוח ודורון ניגש אלי עם החשוד, כאשר הוא מעוכב, ואמר לי תיקח אותו בגין איומים וזהו" (עמ' 29, שורות 20 - 27).

על פי הרשום בדוח הפעולה של העד, הנאשם אמר לשוטר טיירי "תגיד לכל מי ששלח אתכם שיבוא וימצוץ לי" (עמ' 34, שורות 4 - 6).

16. **השוטר טיירי**, מסר בעדותו, כי התבקש על-ידי השוטר לוי להגיע למקום ולערוך בדיקת תקינות לרכב בו נהג הנאשם. בשל הליקויים שמצא ברכב, חלון קדמי שבור, חלונות כהים ומערכת היגוי לא תקינה, הוא הורה על הורדת הרכב מהכביש (ראו הודעת אי שימוש ברכב, ת/3). הנאשם ביקש, כי תינתן לו ארכה לתיקון הליקויים, אולם בשל ליקוי במערכת ההיגוי לא ניתן היה להיעתר לבקשתו (עמ' 35, שורות 21 - 29). העד מסר, כי לאחר שהודיע לנאשם על הורדת הרכב מהכביש "אז הוא אמר לי משהו כמו "מי שבא אלי, אני בא אליו ואני אגיע אליך". ופה הרגשתי שהוא מאיים עליי ואז הודעתי לו מיד שהוא מעוכב בגין איומים וביקשתי מהשוטרים שיקחו אותו לתחנה" (עמ' 36, שורות 22 - 25). העד עמד על כך שהאיום כלפיו היה במילים "מי שבא אלי, אני אגיע אליו ואני אגיע אליך" (עמ' 40, שורה 16 - 17).

בדוח עיכוב שנרשם על ידי השוטר טיירי (ת/4) נרשם בעילה לעיכוב "איים עלי כשוטר אני אגיע אליך אישית". בנסיבות המקרה נרשם "נקראתי ע"י ראש משמרת שניר לוי לבדוק [ת]קניות רכב במקום הנ"ל משרשמי הודעת איסור שימוש לרכב החשוד החל לקלל ולאיים עליי כי יגיע אלי אישית". בתגובת הנאשם נרשם "אני שם זין עלייך" "מי שבא אלי אני אגיע אליו אישית ואני אגיע אליך אישית".

17. **הנאשם** מסר, כי אף שלא היה צורך בכך, הוזמן בוחן תנועה למקום. לדבריו "... שניר רשם את הדוח תנועה של החגורה, הגיע דורון והרגשתי שמתחילים להתנכל אלי, הרגשתי ככה, התחיל לרשום את הדוח, הוריד את האוטו מהכביש, אמרתי להם תודה רבה לפני שסיבכו אותי, עבר בן אדם שאני מכיר ועליתי איתו באוטו ואמרתי לו לשים את הדוח על השמשה" (עמ' 45, שורות 7-4 וכן עמ' 52 שורות 9-11). הקללות שהשמיע היו כלפי עצמו, כיוון שלקחו לו רכב שלא שייך לו "טיפה זעם כלפי עצמי, לא עליהם, מילים לא יפות כלפי עצמי ולא כלפיו..." (עמ' 45, שורות 11 - 12). הנאשם מסר, כי לאחר שהשוטר טיירי הודיע לו על הורדת הרכב מהכביש, "אמרתי לו תן לי שעה עם גרר, תוך שעה אני בתחנה. הוא אמר לי לא, אז אמרתי לו שהוא לקח אותי באופן אישי, כי אני לא חושב שכן אדם במדינת ישראל שבגלל חגורה מזמינים לו בוחן תנועה" (עמ' 45, שורות 16-17). ובהמשך הכחיש האיומים "לא

איימתי על אף אחד, אין לי מה לאיים, הם לא עשו לי שום דבר, לא תקפו אותי, הם רשמו לי דוח, אמרתי להם לשים על השמשה וזהו, להתראות" (עמ' 45, שורות 22-24). הנאשם טען, כי האירוע עם השוטר טיירי היה במרחק של 200 מטר מיתר השוטרים ועל כן אלה לא יכלו לשמוע את חילופי הדברים ביניהם (עמ' 51 שורות 5-7). הנאשם אישר שקילל מזעם, וכי כעס על הורדת הרכב מהכביש, עם זאת עמד על כך שלא איים (עמ' 52, שורות 22-27). לדבריו, השוטר טיירי שגה בדברים שציטט מפיו שכן לדבריו **"אמרתי לו שהוא לקח אותי באופן אישי, הסברתי בתחנה ולו באופן אישי. הוא לקח אותי באופן אישי"** (עמ' 53, שורות 12-13).

18. בחקירתו במשטרה (ת/1), הנאשם הכחיש שאיים על השוטר טיירי כמפורט בכתב האישום **"אני אומר שהוא טועה, וכל מה שאמרתי בהתלהמות, אמרתי כלפי עצמי ודיברתי עם עצמי בלהט כי הורידו לי את הרכב מהכביש, אין לי איתו שום דבר, הוא עשה את עבודתו וביקשתי ממנו כמה זמן על מנת שיתן לי לסדר את העניינים עם הרכב"** (ת/1, עמ' 3, שורות 43-47).

19. אמנם הנאשם ניסה למזער מחלקו באירוע ולטעון, כי הזעם והכעס לנוכח תחושת ההתנכלות שחווה מהשוטרים היו כלפי עצמו, אך איני מקבלת זאת. גם בהתנהלותו בדיון בפניי ניתן היה להתרשם שהנאשם מתקשה לנהוג באיפוק.

יחד עם זאת, מצאתי ספק סביר בראיות המאשימה בשני עניינים.

הראשון, ישנו פער משמעותי באיום המיוחס לנאשם בכתב האישום על בסיס גרסת השוטר טיירי לבין האיום ששמע השוטר בלצר. סתירה זו לא יושבה ולכן לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם, כי השוטרים שוגים בפרשנותם את דבריו.

השני, עיכובו של הנאשם ביחס לשלב בו איים על השוטר טיירי תמוה ומוסיף לתהיות בתיק ולספק הסביר. לפי השוטר טיירי במהלך הוויכוח בינו לבין הנאשם, ולאחר החלטתו להוריד את הרכב מהכביש, הנאשם איים עליו ואז הוא עיכב אותו והעבירו לשוטר לוי. אלא שלפי עדותם של הנאשם והשוטר לוי, לאחר דין ודברים עם השוטר טיירי, הנאשם עזב את המקום ונסע ברכב אחר ואז השוטר לוי כרז לו לחזור והוא שב למקום ורק לאחר מכן הוא עוכב. בעדותו של השוטר טיירי אין כל אזכור לעזיבת הנאשם את המקום ולכן לא ברור באיזה שלב הושמעו האיום כלפיו. אם היה זה בשלב הוויכוח אזי לא ברור מדוע נתנו לנאשם לעזוב את המקום ומדוע השוטר טיירי לא העיד לגבי כך ואם לאחר ששב בעקבות הכריזה, אזי בשלב זה כבר התקבלה ההחלטה לעכבו והאיום כלל לא קשור לוויכוח בגין הורדת הרכב מהכביש. ככל ששוב היה וויכוח בעניין הורדת הרכב מהכביש, לא הוברר מהעדויות מדוע שזה יחזור על עצמו, שכן הנאשם בעזיבתו את המקום השלים עם העובדה שהרכב הורד מהכביש ונדחתה בקשתו לגרור את הרכב בעצמו ולתקן את הליקויים, כך שהאיום לא קשור בעניין זה. אם השוטר טיירי העביר את הנאשם לרשות השוטר לוי מיד לאחר הוויכוח והאיומים, הרי שהדבר לא מתיישב עם העובדה שהנאשם עזב את המקום ברכב אחר ורק לאחר שכרזו לו והוא שב על עקבותיו, הוא עוכב על ידי השוטר לוי.

20. הביטויים המיוחסים לנאשם "תגיד למי ששלח אתכם שיבוא וימצוץ לי" ו-"אני שם זין עליכם" לא ראויים בלשון המעטה, אך אלה אינם מהווים איומים, כך שהאיומים המיוחסים לנאשם בכל הנוגע לשוטר טיירי, הם **"שם עליך זין, מי שבא אלי, אני אגיע אליו אישית ואני אגיע אליך אישית"**.

איני שוללת, כי הנאשם איים על השוטר טיירי, ואולם נוכח כל האמור לעיל, נותר ספק לגבי המשפט שנאמר על ידי הנאשם, ההקשר והעיתוי ביחס לאירוע כולו. משכך לא עלה בידי המאשימה להוכיח את האיום הנטען בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק מעבירת איומים כלפי השוטר טיירי.

סוף דבר

21. איני שוללת, שהנאשם איים על השוטרים לוי וטיירי במהלך האירוע, אך המאשימה לא הוכיחה ברמה הנדרשת בפלילים, מעבר לכל ספק סביר, מהו נוסח האיום שהשמיע הנאשם כלפי כל אחד מהשוטרים ולכן אני מזכה אותו מעבירת האיומים המיוחסת לו. האמירות בהן הודה הנאשם אינן עולות כדי עבירת איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, במעמד הצדדים